

СТИХІЯ.

Шевченко...
Не знаю як, хто, коли-ж я беру
в руки „Кобзаря“, щоб з
якоюсь нагоди написати кілька
стихів, одного до часу, чи
просто в тишині, може, раз
додатково, припасти
спраглим, чужим, до живучо-
го шлюбого джерела напиться
і морально оздоровити, — коли
ж, беру в руки ту вічну
книжку, я почую ніби стою на
березі великого моря, що в
глибинах своїх відбиває і день
і ніч, і сонце, і зорі, і блакить
неба і трісну тучи з її бли-
скавими. І бачачи його то спо-
коєм, лагідним, як тихий світ
невечірній — коли порив зрад-
ливого вітру не торкається
дзеркальної поверхні його,
коли воно легко дихає величе-
ським ланом, „бо все добро-
есть“, і раптом погляд упаде в
безодню його в саму його ду-
ху, і відчувати уже, як трізно
здаються страшні бурзми і
лихають викиди охмарених не-
бесам, і кланчу на бік за те,
що покорила сонце, той невір-
ний світ, тее джерело життя,
правди й краси. І твою душу
мурту, закоплену дух, похри-
пає до бою за вічне джерело пра-
ви...

Перегортокати збірник поезій
мих наших мистців, слова, я
сего не відчувачу, хоча форма
багатьох із них далося пере-
хвалювати, безперестанний склад
Шевченка і докорінне розрозо-
вання на найвибагливіший
смак модерністичний
творам.

Пригадаю в передвоєнні часи
вишлюди надзвичайно краса —
і зверху і в середині — збірка
поезій славного поета нашого
Миколи Вороний, п. з. „В сь-
яній мрії“, вид. мистецького
„Світло“. Дистація в
подарунок авторський примір-
ник, я жадібно нахилився на
збірку і пережив не одну годину
найкращої потіхи. Але
мимолітні хвилячки думки по-
слили мою голову після прочитан-
ня чудових, як золота мережка,
як рожевий сон, натхненних
строф.

— Ну, що? Як тобі? — спи-
тав мене автор, утле-
вши на мій столі свою книж-
ку.

— Чудово! Я в захваті,
— відповів я йому. — Збірка
також великий успіх... Але...
— Що — але? — насторожився
автор.

— По хвилю роздумування
і відповіди, або скорше спитав:
— Скажи мені, будь ласка,
що це значить... Читав я
і, напр., Олеся, Чуприничів
і т. д. поезії, дуже часто без-
доганні й по формі й по змісту,
дистація величезна артистичну
наслоді у вітків, бож то в пра-
вдана краса, якою можемо
писатися перед чужинцями. Але
завсім іншим почуттям пе-
речитую я поезії Шевченка. Ні
трай, ні Олеся, ні Чуприничів
вірші не хваляють мене так, як
ваші, не хваляють так, не за-
паляють, не поривають до
чогось, як вірші „Кобзаря“?
Ному я не можу дочитати до
кінця, щоб спазми не задушили
горла й не ринули різні са-
ди з очей, таких протестних
річей, як „Скажи мені, будь ласка“.

— Скажи мені, будь ласка,
— сказав мені автор, — мені
одна-
— Скажи мені, будь ласка,
— сказав мені автор, — мені
одна-
— Скажи мені, будь ласка,
— сказав мені автор, — мені
одна-

— Скажи мені, будь ласка,
— сказав мені автор, — мені
одна-
— Скажи мені, будь ласка,
— сказав мені автор, — мені
одна-

Пригадаю й ще один ви-
падок характеристичний для на-
ших „молодших“. Се сталося
майже в ті часи. Поволеним,
з паскудним сміхом, з
безсильними, дитячими по-
тухами за асфальтову, якоюсь
паскудисту „старину“, злодійку-
вато і крадіжкою сходили на
український літературний, небу-
дний футуристичний базарська
зірка Михайла Семенка. Ви-
берся, великого моря, що в
глибинах своїх відбиває і день
і ніч, і сонце, і зорі, і блакить
неба і трісну тучи з її бли-
скавими. І бачачи його то спо-
коєм, лагідним, як тихий світ
невечірній — коли порив зрад-
ливого вітру не торкається
дзеркальної поверхні його,
коли воно легко дихає величе-
ським ланом, „бо все добро-
есть“, і раптом погляд упаде в
безодню його в саму його ду-
ху, і відчувати уже, як трізно
здаються страшні бурзми і
лихають викиди охмарених не-
бесам, і кланчу на бік за те,
що покорила сонце, той невір-
ний світ, тее джерело життя,
правди й краси. І твою душу
мурту, закоплену дух, похри-
пає до бою за вічне джерело пра-
ви...

У нас же, споневирених і пе-
рескажених московською отру-
тою, якою сего звичайно до-
ся не витворилося. Натомість
наші „молоді“ з більшою охо-
тою наслідують симпатичну
біблійську владу сміливого
Нового сина, беручи його де-
лікатний вчинок з батьком за
зразок для виявлення своїх
глибоких почувань до своїх у-
чнівців.

Мені зробилося так нудно,
— мій збічник разом
Олеся, Чуприничів і Вороний“ —
— вислуває, напр., само чудові
віршім кiero-футурист
Михайла Семенку в перших
своєх брудних зошитках. І він га-
дає, що хоч один з його чи-
тачів понав то вірні, ніби й
справді його нудить від поезій
наших ліпших мистців так, що
про себе писати аж в такий
спосіб треба? Аніскільки! І
кожаний з читачів чудесно ро-
зумів сам, що, розповсюджені
Михайла слав з насолодою чи-
та і смаку кожного нового
вірша наших поетів і саме його
його мізерну героїстичну
душу точить буржею скаженою
завздатості до тих, до кого йому
кислий талант сгинути не в силі.
І безгра зостанеться, підко-
пує блате і ширить ікла...

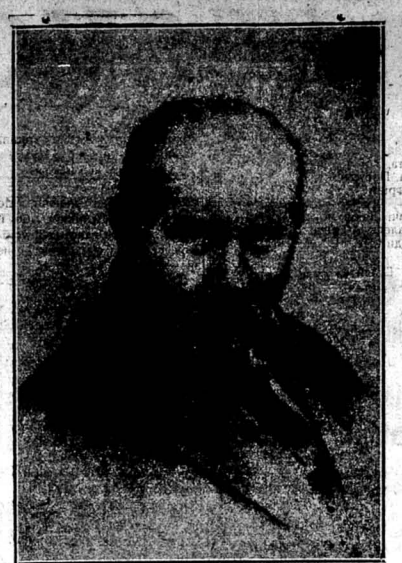
Нехай шановний читач даре-
мо мені сей мого неспокійний
екскурс у дорозовітні минуле
але він потрібен для зрозумін-
ня того випадку, про котрий
отсе розповідь.

У вже згаданих вище „футу-
ро-поезях“ нашого героя бачи-
ла від української поезії за-
вислася, між іншими дивесами,
така „поетична“ заява:
„Топчу під ноги Кобзаря!“
— Чи ти перший пам'яті?
— звернувшись, прочитавши та-
кий виборок, до Михайла навіть
його товариші.

— А хіба що? — відповів
ліпшахунок футурист.
— Некай старі трохи показаться.
Се я вступу, щоб подражати
наших старих.

Вам подобається, читачу, се-
сей „футуристичний“ спосіб
зробити прикритість кому-не-
будь? Можна ж було-б, здава-
лося, просто взяти і вилити
тих „старих“, коли вони вже
засили силі й оці, а не до чо-
го тут Шевченка „Кобзаря“?

Та беручи на увагу те, що
сказав про „Михайла“ вище
ми здолаємо розгадати й си-
хому загляду. Справді, що
жабуство молодий футурист?
За які такі Шевченкові про-
ви він допускається неувагою
в українській бібліотеці?

ТАРАС ШЕВЧЕНКО.

стихійність. Стихія — ось та
непрощена Шевченкові наци-
ни ворогами й нашими бездари-
ми, нашими Геростатами,
провина. Уявіть собі таку не-
справедливість: „сирота в ря-
дні“, пастухом, попилах в
дзвінській „школі“, — і нараз
найбільший поет України, пе-
ред котрим падають кинь усь,
кому доводиться пилу з дже-
рела кришталевого його на-
тихеної Музи. А він же, Михайла
Семенко, аж доху клясову шко-
лу скінчив, навіть якоїсь техні-
ки, чи чогось там скоштував,
бо-ж бачачи його якийсь час
„формі“ з блискучими гудзи-
ками, — і ніхто на него не за-
ждає, ніхто не хвалить... Ну,
звичайно з його страшенною
до хоробливості завздатості та
шанованістю, — геть Шев-
ченка:

„Топчу під ноги Кобзаря!“
Щоб не забувати отой телесий
пастуху слів Христових: „Не ме-
чте бісера перед свинями, да не
попурт його ногами“. А він же
розсипав, той коштовний
бісер по всій Україні, та чма-
ла з його зерен покотилися й
по-за межі рідної землі, бо й
там сусь воздають тому україн-
ському крипакови-пастухови.

Що мій психологічний під-
хід до душевного стану всіх о-
тих Семенків, „зригаючих ху-
лу на дала святиго“, правди-
вий, про се свідчить і далша й
сучасна „праця“ того-ж ми-
хайла. Він щоб звернути на
себе увагу України й боротьби
свого запеклого ворога, Шев-
ченка, і мертвопетлявом (збір-
ка його поез „Перо мертвопет-
ле“) і ставить на височині
котурни або по-босацькому
— задавався („Перо задається“)
і ще щось там витівав не пам'я-
таю, — нарешті поклав собі о-
дин махом знищити „Кобзаря“,
видавши натомість свого „ко-
бзаря“ (вишлов торік у Київ)
при допомозі більшовицького
Держдату: киньте, мовляв,
нарешті в свого мужицького,
та різьмий мого, — отсе „Коб-
заря“ так „Кобзаря“ — плаве-
тарний! Але добрі люди пізна-
ють, що це не так, а дуже до-
бро так! Михайла та його фу-
туро-Кобзаря, не кинути й не
взяли. А „товариш-рецен-
зент, оповістник в „Більшови-
ку“, що виданий Держдату
Семенка „Кобзаря“ лежить
уся накладом на складі і до
навіть на коміс не хотять взяти
його книжнич, бо ніхто не ку-
пить, виявив по московській
недальчій читачів.

Так скінчилися хоробливі ви-
тівки п. Семенка й так пока-
рною була його манія величчя.
А „Кобзаря“ киярського пасту-
ка, як був відома книжкою, та
як і зостався на віки й віки,
Тимчасовий ланцюгом, а хур-
дильний упав.

Мені однакою, чи буду
і жити в Україні, чи
Прощаю, дуни, і в ній
Мені сину на чужині —
Однокласнику мені!

Та не однокласнику мені,
Ай України ай люди
Прощаю, дуни, і в ній
По окладу збуду...
Ох, не однокласнику мені!

Віщо ж мені, е за що
жити, е за що вмирати. Поет
трохи не все своє життя
на чужині та в неволі, але
завжди, не забуваючи й
хвилюючись у такій серії
своєї прекрасній, осяяній бо-
раз рідного краю, рідної Укра-
їни, мучився й був мучений за
неї (да, в Україні його замучили
не), — не вже ж ми, що
стоїмо вже на порозі її оста-
нього визволення, забуємо мій
і, дивлячись на її теперішні му-
ки по окупантам, скажемо в
знеслі:

Однокласнику мені!
Ні, ми, що вже вкусили за-
паху боротьби за неї з вико-
паними її ворогами, за її во-
лю і щастя, ми не забудемо її
й на чужині, поки дотикаємося
гортаючи величчю книги украї-
нського пророка.

Тому саме й не піде ніхто з
нас за наханням до боевілля
прикладом большевика „футу-
риста“ — топтати під ноги Коб-
заря; бо-ж ми самі поточе-
мо в болото самих себе, своє
славне дамоуинує й своє бе-
зперечне, своє славнішше, майбу-
тне. Поки ми з „Кобзарем“ доти
не загини на чужині, — ну, доти
при яких найтяжчих обста-
винах, наше людське, й доти
не оксверимо образ Божий ба-
гатом і не обернемося в жрець
варшавське сміття або в жрець
Москви. Здаємо се „останіе“ в
повне право там, тхі черпає
своє стихію з божественних
примісів пранцовогого боль-
шовицького пророка Леніна чи
з езультів казань польського
ксендза.

А проте — чулиось, що
більшовицькі лагодяться нібито
поставити пам'ятник нашому
Кобзареві. Не дуже вірно їм
чуття, але, коли вона правдива,
се свідчить про те, що навіть її
херизми й бузурви, ідучи су-
проти святих заповітів україн-
ського пророка, все-ж не мо-
жуть не повертись, ніби пере-
догом величчю. І коли собі по-
вдано величчю, в наваж-
ня — топче під ногами „Коб-
заря“, то в сам знамено не бо-
гато: Хто-ж не знає, що такий
більше чужого. Сам же Кобзарь
сказав про таких хулих, що
вони „гірше ката“.

Мені однакою, чи буду
і жити в Україні, чи
Прощаю, дуни, і в ній
Мені сину на чужині —
Однокласнику мені!

Та не однокласнику мені,
Ай України ай люди
Прощаю, дуни, і в ній
По окладу збуду...
Ох, не однокласнику мені!

Спасені слова, бо в той мо-
мент, коли комусь із нас стане
однаково, наступити кинь у
Українську натомість людина

що „валитиметься по світу“, на-
ступити не жисте, повне змісту
і сенсу, а огидний марам,
прострація.

Страшно впасти у казани,
Умирати в неволі,
Але гірше — спати, спати,
спати на волі,
заснути на вік-вік,
сидіти кинь у
Неболю однокласнику мені!
Не жана, чи загину...

І тепліший кріпак, пастух
учить нас у своїх натхненних
стихах, що робити, щоб сего не
сталося.

Свою Україну любіть,
Любіть її во всім серцем,
В останню тужку мінуту
За неї Господа моліть...

Сам він подає незвичайно
прекрасний, навіть у своїй тра-
гічності, приклад тієї глибокої,
пристрастної любові, якою

Віщо ж мені, е за що
жити, е за що вмирати. Поет
трохи не все своє життя
на чужині та в неволі, але
завжди, не забуваючи й
хвилюючись у такій серії
своєї прекрасній, осяяній бо-
раз рідного краю, рідної Укра-
їни, мучився й був мучений за
неї (да, в Україні його замучили
не), — не вже ж ми, що
стоїмо вже на порозі її оста-
нього визволення, забуємо мій
і, дивлячись на її теперішні му-
ки по окупантам, скажемо в
знеслі:

Однокласнику мені!
Ні, ми, що вже вкусили за-
паху боротьби за неї з вико-
паними її ворогами, за її во-
лю і щастя, ми не забудемо її
й на чужині, поки дотикаємося
гортаючи величчю книги украї-
нського пророка.

Тому саме й не піде ніхто з
нас за наханням до боевілля
прикладом большевика „футу-
риста“ — топтати під ноги Коб-
заря; бо-ж ми самі поточе-
мо в болото самих себе, своє
славне дамоуинує й своє бе-
зперечне, своє славнішше, майбу-
тне. Поки ми з „Кобзарем“ доти
не загини на чужині, — ну, доти
при яких найтяжчих обста-
винах, наше людське, й доти
не оксверимо образ Божий ба-
гатом і не обернемося в жрець
варшавське сміття або в жрець
Москви. Здаємо се „останіе“ в
повне право там, тхі черпає
своє стихію з божественних
примісів пранцовогого боль-
шовицького пророка Леніна чи
з езультів казань польського
ксендза.

А проте — чулиось, що
більшовицькі лагодяться нібито
поставити пам'ятник нашому
Кобзареві. Не дуже вірно їм
чуття, але, коли вона правдива,
се свідчить про те, що навіть її
херизми й бузурви, ідучи су-
проти святих заповітів україн-
ського пророка, все-ж не мо-
жуть не повертись, ніби пере-
догом величчю. І коли собі по-
вдано величчю, в наваж-
ня — топче під ногами „Коб-
заря“, то в сам знамено не бо-
гато: Хто-ж не знає, що такий
більше чужого. Сам же Кобзарь
сказав про таких хулих, що
вони „гірше ката“.

Мені однакою, чи буду
і жити в Україні, чи
Прощаю, дуни, і в ній
Мені сину на чужині —
Однокласнику мені!

Та не однокласнику мені,
Ай України ай люди
Прощаю, дуни, і в ній
По окладу збуду...
Ох, не однокласнику мені!

Спасені слова, бо в той мо-
мент, коли комусь із нас стане
однаково, наступити кинь у
Українську натомість людина

Мені однакою, чи буду
і жити в Україні, чи
Прощаю, дуни, і в ній
Мені сину на чужині —
Однокласнику мені!

„СВОБОДА“ (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 81 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
SUBSCRIPTION RATES:
Three cents a copy.
One year \$7.00
Six months \$3.75
Three months \$2.00
Foreign and Jersey City Rates:
One year \$10.00
Six months \$5.00
Three months \$2.75
На рік \$7.00
На пів року \$3.75
На три місяці \$2.00
В Америці й в Європі:
На рік \$10.00
На пів року \$5.00
На три місяці \$2.75
За кождо зміну адреси платиться 10 центів.
З оглядом редакції не відповідає.
З Канади належить відправляти гроші лише на т. за Foreign Money Order.
Телефон „Свобода“: 498 Montgomery. Теа. У. Н. Коуас: 1838 Montgomery.
Адреса: „СВОБОДА“, 81 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

Молитва.
О, мій Боже Україно!
Не дай пропасти на чужині
В неволі волонти козаків!
І сиром тут і сиром там,
Встають з чужої долоні,
На суд Твій праведний прийти,
В залізках руку принести
І в залізках руку принести
І в залізках руку принести
Т. Шевченко.

вати про „Кобзаря“ тому, що
жких чогось обставинах, запла-
вати діти. Чим замінити батьку
своїх дитин тую рідну обста-
новку й оточення, в котрих зро-
стала-б вона вдома, на Україні,
і замислює нас у свій сиром,
і замислює нас в пам'яті єдина
правдива характеристика по-
етичної творчості Шевченка,
так дотепно висловлена Мико-
лом Вороним в однім слові:
— Стихія, друже мій, стихія!.

Я свою тую,
А не кров людську.
Післям дуво аж до Бога,
Його розумити:
Чи довго се на смі смі
Катам панувати?
Чи буде митарство? Чи вже буде?
Буде, буде, бо холодно, —
Мороз розум будить.

Кругом неправда і неволя,
Народ замучений мовить.
Якийсь англичан так як треба,
То й мудрість була би своя;
А то заплете на небо:
І ми — не ми, і я — не я!
І все те бачна, все те знаю:
Немає пекла на раю,
Немає й Бога глибоко,
Та купий Німеч узадовня,
А бляшій нічого“.

Доборолася Україна
До самого краю:
Гірше лиха свої діти
І розпинають.
Дуріть діти
І брата сибіго.
Дуріть себе, чужих людей,
Та в дуріть Бога!
Бо в дуріть, радости над вами
Розпинають кара.

Котляревському.
(Після туги 87 днів)
Праведна душа, прийми мою мову,
Немудру та ширшу, — прийми, прийми!
Не киярського, ай кинь діброва,
Прийми до мене хоч на одне слово,
Та про Україну мій заспівай!
Нехай усміється душа на чужині,
Хоч раб усміється, дякуючи, як ти
Всю славу козаків, за словом єдиним,
Прийми, скажи орле, бо я однокласник
Сирота у світі, в чужому краю;
Дякую на море широке, глибоке,
Поділяй на той бік, — човна не дякую.
Т. Шевченко.

УВАГА: Позамісцеві і фітнесуючі з наміром приїзду, зобов'язані повідомити листовою наперед.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОБОРА

за місяць лютий 1925 р.

ПРИХІД:

Видат	Залишок	Видат	Залишок
1. 380.32	139. 63.26	278. 392.17	320. 64.16
2. 142.64	140. 36.91	279. 44.07	321. 64.75
3. 69.89	141. 14.86	280. 52.11	322. 12.46
4. 76.69	142. 93.71	281. 17.85	323. 42.16
5. 61.77	143. 28.56	282. 75.59	324. 85.51
6. 19.89	144. 53.58	283. 16.94	325. 30.77
7. 203.89	145. 39.38	284. 117.71	326. 134.88
8. 127.99	146. 67.41	285. 21.95	327. 9.94
9. 126.64	147. 259.06	286. 29.02	328. 19.23
10. 174.52	148. 12.31	287. 66.83	329. 93.12
11. 16.58	149. 52.91	288. 10.39	330. 97.48
12. 110.21	150. 25.58	289. 47.74	331. 46.03
13. 36.97	151. 51.53	290. 24.60	332. 50.01
14. 75.52	152. 49.24	291. 170.06	333. 98.27
15. 43.79	153. 12.06	292. 18.05	334. 34.16
16. 33.52	154. 37.36	293. 43.85	335. 58.98
17. 36.32	155. 54.23	294. 146.73	336. 55.54
18. 101.94	156. 54.23	295. 37.08	337. 59.00
19. 9.19	157. 53.29	296. 24.14	338. 35.02
20. 149.67	158. 13.71	297. 60.64	339. 44.12
21. 38.09	159. 63.71	298. 23.15	340. 135.13
22. 75.01	160. 84.11	299. 10.10	341. 142.57
23. 35.74	161. 30.33	300. 20.56	342. 107.67
24. 139.43	162. 48.61	301. 29.28	343. 171.45
25. 38.59	163. 61.17	302. 27.36	344. 128.67
26. 35.20	164. 45.44	303. 37.10	345. 170.63
27. 45.31	165. 98.28	304. 11.22	346. 51.35
28. 156.19	166. 15.43	305. 96.32	347. 29.60
29. 161.46	167. 35.24	306. 24.84	348. 24.31
30. 61.08	168. 117.66	307. 17.74	349. 82.64
31. 131.45	169. 18.23	308. 15.77	350. 274.13
32. 33.05	170. 20.52	309. 32.79	351. 135.13
33. 53.89	171. 40.52	310. 10.05	352. 18.10
34. 94.09	172. 32.74	311. 9.49	353. 24.96
35. 30.79	173. 29.34	312. 14.98	354. 69.79
36. 51.52	174. 46.84	313. 21.86	355. 35.79
37. 37.85	175. 90.17	314. 77.76	356. 30.30
38. 219.19	176. 35.71	315. 95.80	357. 40.2
39. 84.00	177. 76.22	316. 9.81	
40. 16.78	178. 35.71		
41. 37.36	179. 176.40		
42. 106.09	180. 13.34		
43. 37.98	181. 128.33		
44. 115.58	182. 101.45		
45. 156.26	183. 103.10		
46. 27.74	184. 61.68		
47. 37.28	185. 61.68		
48. 56.09	186. 68.37		
49. 13.99	187. 48.26		
50. 40.24	188. 19.13		
51. 62.88	189. 11.92		
52. 19.92	190. 10.11		
53. 47.94	191. 40.78		
54. 12.57	192. 43.26		
55. 49.89	193. 137.42		
56. 87.29	194. 18.75		
57. 83.20	195. 34.03		
58. 85.17	196. 30.79		
59. 135.72	197. 39.70		
60. 16.43	198. 56.03		
61. 7.38	199. 11.68		
62. 79.03	200. 76.04		
63. 27.52	201. 56.74		
64. 68.88	202. 68.88		
65. 200.38	203. 94.33		
66. 108.41	204. 15.58		
67. 107.83	205. 13.62		
68. 25.33	206. 31.33		
69. 53.41	207. 47.31		
70. 24.24	208. 12.50		
71. 15.73	209. 121.29		
72. 49.22	210. 46.88		
73. 93.41	211. 108.74		
74. 48.15	212. 30.60		
75. 25.79	213. 36.79		
76. 180.21	214. 39.28		
77. 95.98	215. 37.13		
78. 145.54	216. 39.39		
79. 54.31	217. 234.04		
80. 114.47	218. 224.14		
81. 84.44	219. 35.00		
82. 58.99	220. 120.23		
83. 14.82	221. 286.83		
84. 101.43	222. 31.24		
85. 132.44	223. 149.77		
86. 3.46	224. 35.44		
87. 8.89	225. 25.10		
88. 157.05	226. 52.99		
89. 195.44	227. 39.92		
90. 16.46	228. 179.99		
91. 29.84	229. 193.00		
92. 144.33	230. 74.44		
93. 65.72	231. 72.44		
94. 172.87	232. 52.61		
95. 34.86	233. 123.77		
96. 158.29	234. 93.20		
97. 141.60	235. 61.21		
98. 75.23	236. 169.04		
99. 99.72	237. 32.05		
100. 221.49	238. 157.84		
101. 66.01	239. 16.17		
102. 133.83	240. 23.81		
103. 117.74	241. 30.61		
104. 194.79	242. 106.01		
105. 56.62	243. 27.54		
106. 85.85	244. 94.17		
107. 98.30	245. 35.07		
108. 31.49	246. 198.13		
109. 28.74	247. 58.96		
110. 124.82	248. 29.88		
111. 95.84	249. 20.09		
112. 75.06	250. 110.98		
113. 14.14	251. 41.02		
114. 43.32	252. 235.90		
115. 80.29	253. 103.47		
116. 75.07	254. 58.58		
117. 36.04	255. 19.41		
118. 110.25	256. 3.64		
119. 68.17	257. 23.70		
120. 49.60	258. 20.27		
121. 70.81	259. 27.69		
122. 66.64	260. 24.09		
123. 16.09	261. 34.09		
124. 74.19	262. 16.04		
125. 85.59	263. 42.61		
126. 42.61	264. 120.73		
127. 21.21	265. 40.65		
128. 174.23	266. 32.56		
129. 17.20	267. 45.68		
130. 133.81	268. 135.76		
131. 12.57	269. 25.57		
132. 118.21	270. 10.84		
133. 27.73	271. 63.21		

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

РОЗХІД:

Посмертні по ба. п.:

С. Гордишнік, в. 20. 600.00

Разом 30.279.46

Залишок на 1-го лютого 1925 р. 27.308.96

Процент від моргів 1.220.50

Процент від банків 1.150.00

Разом 30.279.46

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОБОРА

за місяць лютий 1925 р.

ПРИХІД:

№	Залишок	Видат	Залишок	Видат
1.	20.50	172.	3.60	
2.	12.25	174.	5.18	
3.	9.00	176.	5.20	
4.	2.25	175.	5.03	
5.	5.00	177.	3.83	Готівка
6.	29.05	179.	17.35	сінцевої
7.	6.03	181.	15.58	Притрим.
8.	16.15	182.	8.80	
9.	4.50	183.	4.40	
10.	3.25	184.	2.05	Власної
11.	7.20	184.	9.75	Готівка
12.	5.50	186.	2.15	Притрим.
13.	10.45	197.	2.50	
14.	5.85	198.	3.05	
20.	5.25	200.	12.55	
21.	18.95	201.	8.50	
22.	2.05	203.	8.10	
23.	14.65	204.	4.05	Готівка
24.	1.35	205.	1.40	Морган
25.	1.35	206.	35.60	
26.	3.15	207.	2.90	
27.	3.15	208.	2.50	
28.	9.00	209.	16.20	Фонд
29.	6.55	210.	6.10	
30.	18.00	211.	7.95	
31.	11.25	213.	21.60	
32.	3.15	214.	7.60	
33.	2.80	215.	25.43	Зі
34.	3.82	218.	30.85	по б.
35.	2.70	219.	2.03	\$32.0
36.	3.85	220.	12.15	
37.	7.95	221.	11.48	
38.	23.25	223.	1.55	
39.	19.35	224.	3.25	
40.	10.80	226.	2.15	
41.	1.80	227.	2.50	
42.	7.20	228.	5.40	
43.	2.25	229.	10.80	
44.	5.15	230.	1.90	
45.	2.58	230.	6.30	